

Další rok utekl jako voda a jako na každém konci je dobré podívat se zpátky a zhodnotit, jakých těch dvanáct měsíců vlastně bylo, co nám přinesly dobrého a co horšího. Poprosil jsem pana Josefa Dufka, majitele mladého ale úspěšného a uznávaného vinařství, aby zhodnotil vína z roku 2011 a rok 2012 jako takový.

Jak bylo naznačeno v loňském „Ohlédnutí“, sklizeň roku 2011 byla velmi dobrá až nadprůměrná a přitom si hrozny dovedly zachovat dostatečnou cukernatost. Když pan Dufek předesílal, že půjde o ročník minimálně dobrý, ne-li výjimečný, tak se nemýlil. Vína mají nádherné kyseliny, které se velmi dobře doplňují i s vyššími zbytky přírodních cukrů, o něž nebylo při zrání vín nouze. Proto jsou vína harmonická, perzistentní a podle odrůd také ovocitá, kořenitá až minerální. To všechno jakoby naznačovalo, že vína z ročníku 2011 svou kvalitou podstatně zvýší úroveň nejen tuzemských, ale i zahraničních soutěží. To vše potvrzuje i množství cen a medailí, které moravští vinaři přivezli. Vinařství Dufek obhájilo své medailové pozice jak na Vinallies Internationales Paris, International Wine Competition San Francisco, tak na AWC Vienna. Vlastně jejich úspěchů bylo mnohem více. Zcela jistě byl největším triumfem získání titulu celkového mezinárodního šampiona Wineparade, což je největší národní výstava Rakouska. Tam z 19 vín získali 15 zlatých a 4 stříbrné medaile!

Vedle tohoto úspěchu si ale nelze nevířit dalších více než 100 medailí z výstav na Slovensku i v České republice. V letošním roce byly zorganizovány první ročníky celonárodních soutěží v odrůdách Müller Thurgau, kde se Dufkův vzorek stal šampionem a Portugal modrý, kdy se jejich Rosé umístilo na prvním místě, což je určitě skvělé. V historicky prvním ročníku další soutěže „Neuburgské – tajemná odrůda moravských vinic“ získal jejich Neuburg šampiona všech zúčastněných ročníkových vín.

Pokud tedy rok 2012 přinesl mnoho úspěchů na výstavách a radosti, potom z hlediska vinohradnického to bylo právě naopak. Co se týče vín z ročníku 2012, dá se očekávat jejich mimořádná kvalita. S množstvím to ale bude horší. V průměru bylo na Moravě o 40% hroznů méně. Co tedy způsobilo nižší úrodu a vysokou kvalitu hroznů a tím i následnou očekávanou špičkovou kvalitu vín? Horší úroda jde především na vrub zimních holomrazů, které zlikvidovaly slabší keřky révy, a následně jarní mrazíky dokončily dílo zkázy, zasáhly vinice ničivou silou. Jejich dopady byly odlišné v různých oblastech. Svatoborští vinaři, kteří mají své vinohrady položeny výše, téměř nedoznaly žádných škod, zatímco v Mistříně, kde jsou vinohrady v dolině, přišli jejich majitelé skoro o celou úrodu prakticky přes noc. Další snížení úrody pak způsobilo sucho, které panovalo napříč celou vegetační sezonou. Loňská zima byla v podstatě beze sněhu a sucho pak pokračovalo na jaře, v létě a i na podzim. Zvláště teplý a suchý květen způsobil urychlení vegetace révy a hrozny již v polovině září dosahovaly mimořádné cukernatosti, což uspíšilo vinobraní. Toto pozitivum bylo na úkor snížení výnosu až o 20% způsobené menší výlisností, bobule obsahovaly méně šťávy, což byl přímý důsledek celoročního sucha, což na druhou stranu neumožnilo houbovým chorobám napadnout hrozny. Přitom se v létě střídala teplá i chladná období, horké dny a studené noci, to vedlo k příznivému vývoji aromatických látek. Kvůli všem výše zmíněným

okolnostem mají letošní vína špatné pH, což znamená, že díky suchu a vysoké cukernatosti mají malý obsah kyselin, takže je nanejvýš nutné snažit se kyseliny ve víně udržet, aby za pár měsíců nebyla fádni, což by jim určitě neprospělo.

Na závěr by se snad hodilo zabrouzdat trochu do historie a přirovnat letošní rok s rokem 1947, kdy bylo velké sucho a vysoká cukernatost hroznů, ale velmi málo obilí. Každopádně navzdory všemu se velmi příznivě jeví červená vína. Již teď se v odborných kruzích mluví o „ročníku století“, máme se tedy na co těšit!

Doufejme, že se letošní úrodu povede co nejlépe využít nejen vinařství u Dufků, ale také všem lidem, kteří s láskou a svědomitou péčí opatrují své vinohrady, protože láska k rodné zemi a úrodné půdě je jedna z posledních věcí, které nám na jižní Moravě zbyly. Važme si jich a chraňme je, protože krásně se snoubící víno, tanec a zpěv jsou neodmyslitelné a nádherné součásti nás a našeho kraje.